

Danuta Prinke

Glinki, gm. Rojewo, woj. bydgoskie. Stanowisko 7

Informator Archeologiczny : badania 17, 27-28

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badanie miało charakter sondażowo-weryfikacyjny. Celem badań było rozpoznanie rodzaju i chronologii osadnictwa, stąd prace prowadzono przy pomocy rowów sondażowych o łącznej powierzchni 159 m².

Fonitęj warstwy ornaj odsłonięto warstwę II - żółty piasek, który zalegał bezpośrednio na gliniastym osadzie. Na tle osadza odkryto dwa obiekty: jamę kultury późnej ceramiki wstęgowej oraz palenisko z wczesnego średniowiecza. Materiał ceramiczny można przyporządkować następującym jednostkom kulturowym:

1/ Kultura ceramiki wstęgowej rytaj - materiał w liczbie około 200 fragmentów zalegał głównie w warstwie II. Charakterystyczny ornament na ceramice cienkościenniej pozwala go datować na klasyczną fazę tej kultury.

2/ Kultura późnej ceramiki wstęgowej - materiał ceramiczny w liczbie około 1200 fragmentów oraz 120 krzemieni pochodzi głównie z jamy o wymiarach 3,40 x 2,40 m i głębokości 1,40 m. W sąsiedniej części tego obiektu zachowało się kilka dużych kamieni mogących stanowić palenisko. Charakterystyczny ornament kłuty pozwala nam uściślić datowanie tego obiektu na fazę IIIa tej kultury.

3/ Kultura pucharów lejkwatych - kilkadziesiąt fragmentów ceramiki pochodzi głównie z warstwy II. Ogólnie datować je można na fazę III tej kultury.

Materiały przechowywane są w Muzeum w Grudziądzu.

Badania zakończono.

FROMBORK-ZURAWIA GÓRA
woj. ełbiąskie
Stanowisko 1

Muzeum Zamkowe
w Malborku

Badania prowadziła mgr Joanna Pawłowska. Finansował WKZ w Ełbiągu. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa.

Stanowisko położone jest ok. 2 km na południowy wschód od Fromborka na wzgórzu zniszczonym częściowo przez plaśnicę.

W czterech wykopach o łącznej powierzchni 66 m² odkryto: jamę kultury rzurowskiej wypełnioną piaskiem z licznymi węglami drzewnymi i zabytkami krzemieniami, cztery jamy przydzielone na podstawie fragmentów ceramiki do kultury wschodniepomorskiej, jedną datowaną na XIV-XV w. oraz ślady konstrukcji skupowej o nieokreślonej chronologii.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Zamkowym w Malborku.

Badania będą kontynuowane.

GĄSKI, gm. Gniewkowo
woj. bydgoskie
Stanowisko 13

patrz wczesne średniowiecze

GLINKI, gm. Bojowo
woj. bydgoskie
Stanowisko 7

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prehistorii
Zespół Badań Kujaw
Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Danuta Prinke. Finansował UAM w Poznaniu. Drugi sezon badań. Osada z początków II fazy rozwoju kultury pucharów lejkwatych na Kujawach, ślady osadnictwa ludności kultury amfor kulistych i schyłkowo-neolitycznej.

Badania miały na celu: rozpoznanie zasięgu strefy skupostawnej osadniczo w najbliższym otoczeniu obiektu nasyconego mikrołitycznym inwentarzem krzemiennym dla stwierdzenia /na podsta-

wie stratygrafii/ relacji pomiędzy materiałem kultury pucharów lejkowatych a krzemiensiami mikrolitycznymi oraz wyjednanie funkcji skupiska polepy /zarejestrowanej na przeciwległym biegunie w stosunku do omówionego wyżej obiektu/, występującego dotąd bez powiązania z obiektami.

Strefę "krzemienną" badano metodą law i kwadr /wykop XII/. W efekcie tych prac zaobserwowano 3 obiekty o typowej dla tej strefy konsystencji i inwentarzu /mikrolity/, wzbogaconej o udział silnie rozdrobnionej ceramiki kultury pucharów lejkowatych.

W strefie "z polepą" pozyskano 13 fr. zdobionych i ok. 230 fr. niezdobionych ceramiki, ok. 30 fr. ceramiki kultury anfor kulturowych i schyłkowoceolitycznej, 46 zabytków krzemiennych m.in. 2 rdzenie mikrolityczne/ oraz znaczną ilość polepy. Polepa występowała w układzie zwartym, otoczonym śladami po dołach postępujących, zakreślających narożniki prostokątnego zapewne obiektu podziemnego. Łącznie zbadano powierzchnię ok. 100 m².

Wstępna ocena taksonomiczna pozyskanych danych przemawia za jednofazowym charakterem osadnictwa /synchronizacja obu stref/ na stanowisku, i wskazuje na horyzont klasycznopucharowy, wyznaczający najprawdopodobniej najstarszy etap akulturacji neolitycznej w strefie przedolinnej. Blizszych danych odnośnie powiązań genetycznych czynnika akulturującego dostarczy zapewne dopiero analiza gabinetowa. Na obecnym etapie badań wskazać można bardzo ogólnie na obszar w widłach Wiśły i Bugu.

Badania na stanowisku zakończono.

GROJEC, gm. Oświęcim
woj. bielskie
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Bielsku-Białej

Badania prowadził mgr Jacek Rejzlik. Finansował WKZ
w Bielsku-Białej. Drugi sezon badań. Osada kultury
lendzielskiej oraz kultury łużyckiej.

Celem obecnych badań było określenie zasięgu stanowiska oraz określenie chronologii tego dwufazowego stanowiska. Stanowisko jest położone na wzniesieniu dominującym nad doliną zalewaną Soły blisko jej ujścia do Wiśły. Cały ten region jest pokryty lessami.

Wykopy o powierzchni 175 m² zlokalizowano na skłonie kulminacji wzniesienia, przechodzącym nieznacznie w drogę, sąsiednie, niższe wyniesienie. Odsłonięto i przetestowano 5 obiektów, z których 3 związane były z późną fazą cyklu kultur lendzielsko-pułgarskich. Obiekty te /obiekty 3/83, 4/83 i 5/83/ zachowane były wyłącznie w niewielkiej części partii przydennej, co związane jest z intensywną orką oraz procesami degradacji zbocznej.

Obiekty kultury lendzielskiej zawierały w przeważającej ilości rozdrobniony materiał ceramiczny oraz materiał krzemienny. Spośród materiału krzemienno-węglanego wymienić należy drapacze, tyłozaki oraz wióry łuskane wykonane z krzemienia jurajskiego, podkrakowskiego. Z wierzchołkowej warstwy ara, nad obiektem 2/83 pochodzi również wiór łuskany wykonany z radiolarytu. W sąsiedztwie obiektu 3/83 zarejestrowano dwa dołki słupowe mogące potwierdzić istnienie nierozpoznanych jeszcze w całości budowli o konstrukcji słupowej.

Pozostałe obiekty /1/83 oraz 2/83/ wiążą się z późną, halstaecą fazą kultury łużyckiej. Obiekty te posiadały większą głębokość niż obiekty kultury lendzielskiej. Pomimo, iż zajmowały znacznie większą powierzchnię, dostarczyły znikomą ilość mocno rozdrobnionego, lecz typowego, materiału ceramicznego.